

Jens P. Jensen: Dette forslag til lov om ændring i lov om Danmarks erhvervsfond skyldes, at behovet for garantiansvar er voksende. Sidst samme lovgivning var til behandling i det høje ting, blev der fremsat ønske om at få den forhøjelse til 2½ milliard kroner, som i dag er foreslået, men dengang vedtog man kun en forhøjelse fra 1½ milliard kroner til 2 milliarder kroner. I den højtærede handelsministers fremsættelse gives der en udførlig redegørelse for nødvendigheden af den nu foreslåede ændring til 2½ milliard kroner. Da der er stadig stigende eksport, er der derfor også et stigende behov, og da garantierne hidtil er ydet uden tab for staten, kan jeg på det radikale venstres vegne tilsige lovforslaget en velvillig behandling.

Aksel Larsen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget. Det forekommer os fuldkommen rimeligt, at man forhøjer beløbet, og jeg regner med, at den højtærede minister er velegnet til at skønne over, hvor meget forhøjelsen bør andrage.

Jeg tillader mig blot at komme med en bemærkning ud over dette, som ellers skulle være tilstrækkeligt. Det drejer sig jo om at fremme eksporten eller give eksporten nogenlunde gunstige vilkår. Det er en betingelse for, at den overhovedet kan komme i gang. Det spiller vel imidlertid en rolle for f. eks. den eksporterende industri eller visse dele af den eksporterende industri, hvor meget man skal betale i rente af de penge, man låner, dels i medfør af denne lov og dels på anden måde. Nu har Danmark jo omtrent det højeste renteniveau i Europa. Jeg synes, det burde overvejes, om der ikke kunne gøres noget til gunst for eksporten fra dette land derved, at man fik nedsat rentefoden i almindelighed eller fik nedsat lånerenten for f. eks. eksportindustrierne. Det ville give dem større mulighed for at konkurrere med andre landes tilsvarende industrier. Jeg tænker her bl. a. på værfterne, men der kan også være andre industrier, som kunne være interesseret i noget sådant, og som måske kunne have berettiget krav på det. Det er formodentlig ikke disse eksporterhverv, der er skyld i, at vi har fået en så høj rentefod, som vi har. Jeg henstiller altså dette til overvejelse.

Rimstad: Jeg har med stor omhu gennemgået de ord, hvormed den højtærede handelsminister har ledsaget dette lovforslag, fordi vi jo står over for en situation, hvor landets valutareserve er ved at svinde helt bort — måske bør vi i dag udtrykke os sådan: er svundet helt bort. Af den grund bør vi netop i øjeblikket ikke alene forsøge at stoppe de fleste af hullerne i valutakassen, men vi bør også undersøge samtlige muligheder for forøget eksport og dermed forøget beholdning af fremmed valuta.

Jeg ser den højtærede handelsministers forslag i dag som en af mange anstrengelser, der gøres for at fremme valutaindtjeningen, og vil derfor sammen med mit parti slutte op bag lovforslaget; men jeg ønsker at give det nogle ord med på vejen, som forhåbentlig vil kunne medvirke til, at overvejelser, som måske allerede er i gang i handelsministeriet, vil kunne føres frem til vigtige, positive resultater.

Lad mig begynde med at sige, at vor eksportkreditordning i almindelighed er en god ordning, som den danske eksportproduktion har stor og god brug for, men der kan forekomme tilfælde, hvor en virksomheds produktions- og handelsfrekvens forøges så hurtigt, at den pågældende virksomhed ikke får det tilsigtede udbytte af eksportkreditordningen, samtidig med at ordningen derigennem bliver for dyr og derfor uhensigtsmæssig, når det gælder konkurrencen.

Jeg har for nylig haft et sådant tilfælde foran mig til gennemsyn, hvor den pågældende virksomhed, en af vore største eksportvirksomheder, måtte melde fra, fordi virksomheden ikke kunne nå at udnytte eksportkreditterne højere end til gennemsnitligt 50 pct. og derved kom til at betale i alt 12 pct. for dem. Jeg ved, at man i handelsministeriet arbejder med den pågældende sag, og håber også, at der kommer et for den pågældende eksport tilfredsstillende resultat ud af anstrengelserne; men til den højtærede minister vil jeg gerne sige, at vi vel er enige om, at såfremt uheldigt formulerede vedtægter og love på dette punkt forhindrer en effektiv løsning, bør anstrengelserne rettes imod at foretage sådanne ændringer i gældende bestemmel-